

РЕШЕНИЕ

№ 3048

гр. София, 05.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова

Ванина Колева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **2079** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], чрез процесуалния си представител адв.А. Н. срещу решение от 20.12.2021 г. постановено по н.а.х.д. № 1976 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 116-ти състав, с което съдът е потвърдил наказателно постановление № 462584-F475521 от 10.09.2019 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“-С., при ЦУ на НАП, с което на [фирма] на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС е наложено административна наказание „Имуществена санкция“ в размер на 500 лева за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

Касаторът сочи, че обжалваното съдебно решение е неправилно, незаконосъобразно и несправедливо, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон – отменителни основания по чл. 348, ал.1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Соочи се, че обжалваното съдебно решение е в противоречие на събраните по него гласни доказателства. В жалбата се твърди, че съгласно показанията на свидетелят М. служителката на НАП, която е извършвала проверката е взела минерална вода като е оставила точна сума пари. В този момент била извършвана доставка в магазина и управителят не разбрал, че има клиент, като се

заявява, че действията на проверяващата били умишлени като не е изчакала да ѝ бъде издаден касов бон. По изложените съображения касаторът счита, че решението се явява неправилно, незаконосъобразно и несправедливо поради което моли съда да го отмени и постанови ново решение, с което да отмени наказателно постановление № 462584-F475521 от 10.09.2019 г. издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ С. при ЦУ на НАП. Претендира се разноски.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Ответникът – Началника на отдел „Оперативни дейности“ С. при ЦУ на НАП, редовно призван, не се представлява. Представени са писмени бележки, с които оспорва касационната жалба, като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Отправя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, в случай, че такова бъде претендирано и е над законоустановения минимум.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

С обжалваното решение въззивният съд е потвърдил наказателно постановление № 462584-F475521 от 10.09.2019 г. издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ С. при ЦУ на НАП, с което на [фирма] на основание чл. 83 от ЗАНН във вр. с чл. 185, ал. 1 от ЗДДС е наложено административна наказание „Имуществена санкция“ в размер на 500 лева за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

За да постанови този резултат районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 06.03.2019 г. около 14:25 часа в обект – магазин за цигари и алкохол, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], била извършена проверка от свидетелите Я. и Я. – служители на НАП. Проверката била извършена съвместно с органите на МВР, Инспекция по труда и Пожарна и безаварийна безопасност, като целта на служителите от НАП била да се установи дали в обекта се издават фискални документи при извършване на продажби, както и спазване на данъчното законодателство. Свидетелите Я. и Я. влезли в обекта, като Я. взела бутилка минерална вода, струваща 0.70 лв., дала монета от 1 лев, а управителят Г. В. приел плащането, върнал ресто от 0.30 лв., но не издал фискален бон. Проверяващите излезли от магазина, изчакали около 15 минути и отново влезли, като се легитимирали и проверката започнала. Била направена разпечатка на КЛЕН за дата 06.03.2019 г. от намиращото се в обекта фискално устройство Модел „D. С. М“ с ИН на ФУ: DY

440624 и ИН на ФП 36598660 и потвърждение към приходната администрация № 4022757/12.02.2018 г. От направената разпечатка било установено, че извършената от свидетеля Я. продажба на минерална вода не е отразена като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка. В доказателство за резултатите от проверката, на основание чл.110, ал.4, във връзка с чл.50, ал.1 от ДОПК бил съставен П. № 00397168/ 06.03.2019 г. За извършено нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС, свидетелката Я. изготвила АУАН № F475521/ 14.03.2019 г., като въз основа на него е издадено и обжалваното наказателно постановление № 462584-F475521 от 10.09.2019 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“-С., при ЦУ на НАП.

Решението на районния съд е правилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Въззивният съд е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства, дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, като е формирал изводи, които настоящият състав споделя.

Не са налице наведените в жалбата касационни основания.

Установеното при проверката е квалифицирано като нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС, съгласно който всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта. Отговорността на касатора е ангажирана на основание разпоредбата на чл. 185, ал.1 от ЗДДС, която предвижда, че лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци. По тази причина [фирма] е субект на задължението по чл. 118, ал.1 от ЗДДС.

Настоящият касационен състав намира за правилни и законосъобразни изложените мотиви в оспореното решение, че в хода на административно наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при образуване на административнонаказателното производство, които биха довели до отмяна на атакуваното наказателно постановление. Настоящият касационен състав споделя всички изложени мотиви от въззивния съд, поради което и на основание чл. 221, ал.1, изр.2 от АПК, същите не следва да се преповтарят.

Наведените възражения, че свидетеля Я. умишлено не е изчакала да ѝ се издаде касов бон, твърдейки, че в този момент управителя на обекта е получавал стока са недоказани и неоснователни. От доказателствата по делото безспорно е доказано, че в случая за извършеното плащане, за което не са издадени нито фискален бон от фискално устройство, нито касова бележка от кочан, правилно е прието, че е налице посоченото нарушение на нормата на чл. 118, ал.1 от ЗДДС.

Настоящият състав споделя изводите на СРС за неприложимост на чл.28 от ЗАНН. Обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път е взето предвид при определяне на размера на имуществената санкция. Налице са и вредни последици, тъй

като всяко неотчитане на осъществена продажба с налично и въведено в експлоатация фискално устройство води до липса на отчетност, с която директно се засяга фиска.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София – град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от решение от 20.12.2021 г. постановено по н.а.х.д. № 1976 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 116-ти състав Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ОСЪЖДА: [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място] да заплати на Национална агенция по приходите – Централно управление сума в размер на 80 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: